

врѣме и работяхъ. Прѣди всичко обаче една чаша хубавъ ромъ, който намѣрихъ въ спалниѣтъ на корабоначалника, направи ми да станѣ по-бодръ и пѣргавъ.

Но какъ да прѣнесѣ нѣщата които бѣхъ на корабѣтъ? Нуждата ми направи по да измыслямъ; за това и исхитрихъ да ги прѣнесѣ така нѣкакъ. Имахмы на корабѣтъ много греды, една, двѣ мачты, дебелы вѣжя, два, три лоста дързены, и азъ турихъ на умѣтъ си всички тѣхъ да ги употребѣѣ. И тѣй зехъ най-на-прѣдъ че навързахъ на едно вѣже всяко едно особно за да ги не истѣрвѣ, и ги ввѣрихъ въ морето; послѣ слѣзохъ отъ странытъ на корабѣтъ и ги привлѣкохъ къмъ мене си, и зехъ тогазъ че ги навързахъ колкото по-добрѣ можахъ по четири на едно отъ двата края, и тѣй направихъ единъ видъ лѣсѣ. Слѣдъ това зехъ че турихъ на ширъ двѣ три дѣскы много тѣнкы, испитахъ и видѣхъ тогазъ че можахъ да плувамъ на пейѣ, но защото бѣше много тѣнка неможаше да носи тежъкъ товаръ;